

EEN PUNT ACHTER HET LAWEI DEBACLE?

Ramon Vos

De vernieuwbouw van de Lawei heeft Smallerland al meer dan 3,7 miljoen extra gekost en daar kan nog 800.000 euro bijkomen. Dit zijn kosten waar iedereen van baalt. Om te achterhalen hoe dit nu heeft kunnen komen heeft de gemeenteraad onderzoek uitgevoerd naar de bestuurlijke beslissingen en verantwoordelijkheden. De raad wil hieruit lering trekken om dit soort enorme overschrijdingen in de toekomst te voorkomen. De uitkomst van dit onderzoek werd vorige week behandeld in de raad. Helaas zijn de conclusies en aanbevelingen van dit rapport zwak. De SP fractie vraagt zich af of de conclusies geheel objectief zijn: er waren enkele kritische conclusies, maar deze werden niet onderbouwd.

Grof samengevat: de gemeente heeft niet voldoende kwaliteit om dit 'soort' grote projecten uit te voeren. Op welke punten de organisatie precies verbeterd moet worden blijven de aanbevelingen vaag. De vraag die beantwoord zou moeten worden: hoe kunnen we bij toekomstige bouwprojecten voorkomen dat de raad langs de zijlijn staat wanneer er geschillen zijn waar grote kosten mee gemoeid zijn? Want alleen wanneer de gemeente kan ingrijpen als het mis dreigt te gaan kan een toekomstig debacle voorkomen worden.

Bij de vernieuwbouw Lawei heeft de raad ingestemd met een zak geld aan de Lawei te geven en hun daarbij veel succes te wensen. Geen voorwaarden zodat de gemeente 'in control' bleef. De SP heeft toen overigens tegen gestemd.

Een echte oplossing is zou volgens ons het gemeentelijk niveau moeten overstijgen. Lokale overheden zullen ons inziens altijd 'te weinig' verstand hebben van grote bouwprojecten, omdat ze er domweg te weinig mee te maken hebben, in tegenstelling tot aannemers en directievoerders, die dagelijks met dit bijltje hakken. Een nog op te richten landelijk begeleidingsinstituut, welke gemeenten kan ondersteunen, zou deze tekortkoming moeten overbruggen. Helaas zijn ze het in Den Haag hier (nog) niet met elkaar over eens.

Er lijkt een punt achter het Lawei debacle gezet te gaan worden, maar bij volgende gemeentelijk gefinancierde bouwplannen zijn er nog heel wat stippellijnen en vraagtekens.....

OOK BIJ ARBEIDSBEPERKING MINIMUMLOON

Jos van der Horst

De gemeenteraad van Smallerland heeft dinsdag 10 juli unaniem een motie van de SP aangenomen waarin zij zich uitsprekt " het plan van het kabinet om loonkostensubsidie voor mensen met een arbeidsbeperking te vervangen door loondispensatie onwenselijk te vinden" Tevens roept de Raad het college op om er bij het kabinet op aan te dringen dat dit plan van tafel moet.

Initiatiefnemer Jos van der Horst is blij en opgelucht dat deze motie nog voor het zomerreces door de Raad is aangenomen. " Voor de meest kwetsbare burgers van deze gemeente moet het wel duidelijk zijn dat wij hier als volksvertegenwoordigers een stokje voor moeten steken"

Feit blijft wel dat dit plan nog steeds een meerderheid heeft in de Tweede Kamer, ondanks de motie van de SP-Tweede Kamer fractie. Opmerkelijk in Smallerland is de brede steun, dus ook van regeringspartijen CDA, CU, VVD en D66, voor deze motie.

COLOFON

Podium is een uitgaven van de SP Smallerland
Redactie: Michiel Schrier en Ramon Vos
smallerland.sp.nl | smallerland@sp.nl

VIER FANTASTISCHE JAREN

Jos van der Horst sprak onderstaande tekst uit als toespraak. Op donderdag 5 juli nam hij afscheid als wethouder van de gemeente Smallingerland. In Marktzicht waren kameraden, familie, burgers van Smallingerland en (ex) collega's hier getuige van.

Mijn start als wethouder was niet gemakkelijk. Door de ziekte en het overlijden van Hanneke was ik mijn voornaamste steun en toeverlaat kwijt. In die eerste periode heb ik enorm veel gehad aan mijn familie, mijn kameraden van de SP zowel lokaal als landelijk. Mijn naaste burens van de Oudeweg hebben in die periode ook een steentje bijgedragen. Maar ook mijn trouwste makker in het college Ron van der Leek zorgde goed voor mij met zijn dagelijkse danootjes. Ook Nieske Ketelaar en Tjeerd van Bekkum stonden mij met raad en daad terzijde.

Een betrokken wethouder heeft ook betrokken ambtenaren nodig in die zin wil ik zonder anderen te kort te doen Maaïke Zwart noemen, een groot hart en bijzonder kritisch op het gebied van vluchtelingen en statushouders. Maar ook Gerrit, de man achter de balie, die een ochtendzieke man als ik weer vrolijk kan krijgen, maar die ook iedereen die op bezoek komt bij welke hotemetoot in het huis, op zijn of haar gemak kan stellen. Wat mij betreft zijn zij exemplarisch voor de gehele organisatie in het gemeentehuis. In deze tijd waarin de professionaliteit van medewerkers in twijfel wordt getrokken, durf ik de stelling wel aan dat betrokkenheid met de omgeving, de mensen in ons gemeentehuis heel erg groot is. Hier heeft ook Jelmer Mulder, onze gemeentesecretaris erg aan bijgedragen.

Aan de dames van het bestuurssecretariaat Maaïke Kloosterman, Clazien Atema en Jolanda Srikwerda dank ik het gewicht wat ik nu heb. Koolhydraatarm is het toverwoord en bijna iedereen die niet voorbij die deur kon komen moest eraan geloven, er zijn er

inmiddels ook al wat kilo's bij burgemeester van Mourik afgegaan heb ik de indruk. Deze vrouwen wil ik danken voor hun luisterend oor, wijze raad en meelevendheid.

In mijn privéleven is de afgelopen drie jaar ook het een en ander veranderd. Zo deelt mijn allerliefste vriendin Eva Nien inmiddels mijn leven. Zij heeft mij in de bijna drie jaar dat we iets hebben uit een diep dal geseurd en heeft mij kracht gegeven. Mijn zoon Dylan is de deur uit en ik heb mijn huis aan de Oudeweg verkocht. Kortom we beginnen na deze vier jaar weer aan geheel iets anders op alle vlakken.

Leven in een vrije en betrokken samenleving vraagt om verbinding tussen mensen. We zijn niet alleen op de wereld, in ons land of in onze buurt en familie. De vrijheid van joutself grenst aan die van een ander en daarom zijn empathie en inlevingsvermogen in die ander onmisbaar en de basis van een gemeenschap.

Dit schrijft Professor dr. Kim Putters als voorwoord in het boek Grip van Ron Meyer. Als socialist onderschrijf ik deze stelling van Putters van harte. De gemeenschap Smallingerland heb ik vier jaar mogen dienen als een betrokken wethouder. Met beide poten in de modder heb ik geprobeerd iedereen in deze gemeenschap mee te laten doen. Of het nu ging om plaatsen voor de woonwagengemeenschap, de realisatie van wonen in de natuur in de Peinder Mieden, de begeleiding van nieuwkomers of jongerenhuisvesting. Het gaat mij na aan het hart dat ieder een plaats heeft in onze gemeenschap.

Ik ben een idealist en dat maakt dat ik niet een gemakkelijk mens ben. Ik ben eigenwijs en hoewel ik vaak gelijk heb, krijg ik dat soms niet en ben dan niet te genieten. Daar kunnen mijn (ex-)collega's wel een boek over schrijven denk ik. Ik heb het mijn collega's om die reden soms ook behoorlijk het leven zuur gemaakt.

Dat idealisme van mij, maar zeker van mijn naaste SP maten van het eerste uur, Ramon Vos en Michiel Schrier, heeft er wel toe geleid dat er een prachtig collegeprogramma lag samen met CU, PvdA en D66. Samenleven, samen werken. Socialer dan dit krijg je het niet riep ik in 2014.

Niet vergeten moet worden dat we voor een enorme klus stonden door dat het Rijk de AWBZ, WMO en de jeugdzorg over de heg van de gemeente gooide. Dat ik net dat laatste stukje, het vervolmaken van het gebiedsgericht werken, niet mag afmaken, steekt me wel een beetje.

Wat mij ook steekt is dat het consumentisme in deze gemeente, volgens de verkiezingen, boven solidariteit gaat. Gelukkig zit ik de komende vier jaar in de Raad en kan ik ervoor zorgen dat het beleid zoals dat mede is ingezet door de SP behouden blijft en verbeterd wordt. Ik zal dan ook al mijn krachten aanwenden om menselijke waardigheid, gelijkwaardigheid en solidariteit in deze prachtige gemeente te waarborgen.

